

STEAGUL ROȘU

Biblioteca Regională Deva

Organ al Comitetului Regional de Propagandă și al Sfatului Popular Raional

Anul VI (XI) Nr. 1466

Duminică 6 iunie 1954

4 pagini 20 bani

In corpul ziarului:

Pentru îmbunătățirea activității gazetelor de perete.
FOILETON: P. Tomescu — Rețeta. (pag. 2-a)
NOTE DE DRUM DIN VALEA JIULUI: Ștefan Andrei — A fost o vale a plingerii. (pag. 2-3)
DIN VIATA ORGANIZAȚIILOR DE BAZĂ DIN RAION: D.

Crisnic: Cu sprijinul activului de partid; In vederea încheierii cu succes a anului școlar în învățământul de partid; I. Barbu: „Se amână...” (pag. 3-a)
A. Cerbu: Cronica evenimentelor internaționale. Conferința de la Geneva. (pag. 4-a)

Să luptăm cu hotărîre pentru reducerea cheltuielilor inutile!

Unul din principalele obiective în jurul cărui oamenii muncii din Valea Jiului desfășoară întrecerea socialistă pentru îndeplinirea sarcinilor de plan pe cel de al 4-lea an al cincinalului, pentru dezvoltarea necontenită a economiei naționale și ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc, este lupta pentru folosirea chibzuită a mijloacelor bănești și a materialelor în fiecare întreprindere industrială. În această acțiune de o importanță deosebită pentru activitatea întreprinderilor, prețioase contribuții aduc inovatorii.

În întreprinderile industriale din raionul nostru se pot da zeci și zeci de exemple de economii de materiale, energie și fonduri bănești realizate în urma introducerii unor inovații valoroase. Numai printr-o singură inovație, aceea a maistrului Iosif Biro de la mina Petrila, în această întreprindere se realizează anual economii de peste 300.000 lei. Dacă se adaptează la o singură mașină de bobinaj de la Filatura Lupeni inovația tov. Ludovic Krakovschi, inovație care din cauza slabei preocupări a conducerii administrative era folosită pînă nu de mult numai la 2 mașini, se realizează economii anuale de peste 100.000 kwh. curent cu ajutorul cărui se pot țese peste 1.000.000 m. țesături. Din aceste exemple reiese cu putere la iveală cât de mare este aportul pe care inovatorii — militanți activi pentru buna gospodărire a avutului obștesc — îl aduc la îmbunătățirea activității întreprinderilor, la reducerea prețului de cost al produselor.

Succese însemnate în reducerea cheltuielilor de fabricație obține și colectivul Uzinei de reparat utilaj minier din Petroșani. Organizînd echipe specializate în recondiționarea sculelor și acordînd atenția cuvenită acestei probleme, colectivul J.R.U.M.P. a realizat numai datorită prelungirii vieții sculelor economii de zeci de mii lei în acest an, bani care ar fi trebuit să fie investiți în procurarea de scule și instrumente de măsurat noi.

Cu tot aportul adus de inovatori în economisirea materialelor, energiei și a mijloacelor bănești, cu toată preocuparea care există la unele conducători administrative pentru a folosi chibzuit fiecare leu, în întreprinderile noastre există încă lipsuri serioase, se fac încă multe cheltuieli inutile. Între aceste cheltuieli inutile care n-au altă justificare decît neglijența grosolană și proasta gospodărire a avutului obștesc, sînt și penalizările. Într-un singur an — 1953 — mina Aninoasa a plătit preparăției din Petrila pentru depășirea procentajului de sist în cărbune și alte nereguli 1.044.000 lei, sumă care este egală cu 40 la sută din totalul acordului progresiv cuvenit muncitorilor mineri în acel an și mai mare cu aproape 200.000 lei decît totalul premiilor pentru depășirea planului plătite muncitorilor care lucrează în regie.

Un alt soi de cheltuieli inutile, foarte frecvente de altfel, și care trebuie să dea de gînd conducătorilor administrative sînt locațiile plătite pentru nedescărcarea la timp a vagoanelor. Pentru cîteva vagoane de nisip ținut nedescărcat 2 zile mina Lonea I—II a plătit în luna aprilie a.c. 5148 lei locație, fapt care a scumpit nisipul cu 75 la sută. În lunile aprilie-mai trustul 7 construcții a plătit pentru vagoanele nedescărcate la timp peste 12.000 lei locație. Asemenea locații au plătit și alte întreprinderi.

Cheltuieli ca cele arătate mai sus, la care se adaugă încă multe altele pricinuite de trambalarea utilajelor de la o întreprindere la alta, degradarea sau distrugerea unor materiale la descărcare și depozitare, arată că în unele întreprinderi din raionul nostru conducătorii administrative, organizațiile sindicale și de partid neglijează încă lupta pentru reducerea cheltuielilor inutile, nu se preocupă în suficientă măsură de mobilizarea maselor de oameni ai muncii la descoperirea lipsurilor. Mulți conducători consideră aceste lipsuri drept „scăpări” și nu ca rezultatul unui scăzut simț de răspundere față de gospodărirea avutului obștesc.

Pierderile pe care le aduc economiei naționale cheltuielile inutile, „justificate” și nejustificate, din întreprinderile raionului nostru trebuie curmate cu desăvîrșire. Conducătorii minelor, direcțiunii generale, trustului 7 și a unităților din cadrul său, trebuie să se preocupe cu toată seriozitatea de înlăturarea intrării în locație a vagoanelor de cale ferată, pentru că acest lucru pe lîngă că le aduce cheltuieli inutile, produce greutate și în transportul feroviar. La fiecare mină trebuie organizată o susținută luptă pentru reducerea procentajului de sist din cărbunele extras, pentru respectarea standardului în ceea ce privește granulația și umiditatea, pentru a se elimina penalizările. Toată atenția trebuie să o acorde conducătorii întreprinderilor de construcții eliminării risipei de materiale, a degradării lor. Preocuparea pentru reducerea cheltuielilor inutile trebuie să existe și în transportul auto, în birourile și serviciile administrative.

Crearea unei opinii de masă împotriva risipitorilor, a celor cu simț de răspundere scăzut, a celor care cu „mină-largă” cheltuiesc din fondurile statului ca și din propriile lor fonduri, trebuie să constituie în momentul de față una din preocupările principale ale organizațiilor de partid și sindicale. Paralel cu aceste organizații trebuie și sindicale trebuie să se preocupe intens de scoaterea la iveală și popularizarea inițiativelor care duc la reducerea cheltuielilor de fabricație, de popularizarea inovatorilor și a celor care luptă pentru buna gospodărire a avutului obștesc.

Să punem capăt risipei de fonduri bănești și materiale, să eliminăm cheltuielile inutile!

TOT MAI SUS STEAGUL ÎNTRECERII SOCIALISTE

Pentru cea mai bună brigadă utemistă din industria cărbunelui

Zilele acestea, comitetul raional U.T.M. Petroșani a organizat o consfătuire la care au participat peste o sută de tineri mineri fruntași ai întrecerii socialiste precum și numeroși tineri tehnicieni și ingineri. La această consfătuire s-a analizat munca depusă de către comitetul raional U.T.M. în îndrumarea tineretului în procesul de producție, în îmbogățirea cunoștințelor responsabililor de brigăzi cu cunoașterea și aplicarea metodelor înaintate de muncă.

Luînd cuvîntul tînărul miner Marin Stoiculescu, responsabilul unei brigăzi utemiste de la mina Uricani și-a exprimat hotărîrea de a lupta împotriva lipsurilor care se mai manifestă la mina sa și, în numele brigăzii sale, a chemat la întrecere socialistă toate brigăzile utemiste din industria carboniferă sub lozinca: „Pentru cea mai bună brigadă utemistă din industria cărbunelui”. Pentru a cuceri acest titlu de mare cinste brigada sa și-a luat

următoarele angajamente:

— pînă la 15 august 1954 să îndeplinească și planul de producție pe luna septembrie;

— să aplice metodele sovietice graficului ciclic și Antonina Jandarova, precum și inițiativa tinerilor de la Uzinele „Steagul Roșu” Orașul Stalin;

— prin aplicarea inițiativei tinerilor de la Uzinele „Progresul” Brăila să realizeze economii de exploziv și aer comprimat care să echivaleze cu prețul de cost a 100 tone de cărbune;

— să aplice inițiativa fruntașului întrecerii socialiste Iosif Cutași sub lozinca: „Zilnic cel puțin 10 tone de cărbune peste plan”;

— să folosească integral timpul de lucru astfel încît să traducă în viață lozinca: „Nici un minut pierdut din timpul de lucru, nici un minut întîrziere de la lucru”;

— să folosească cît mai complet capacitatea vagoanelor în așa fel ca încărcătura acestora să nu fie nici-

odată mai mică de 99 la sută din capacitatea lor;

— toți membrii brigăzii să urmeze cursurile de minim tehnic;

— utilajul să fie întreținut în bune condițiuni; avariile să fie înlăturate în cel mai scurt timp;

— să reducă sistul din cărbune cu 10 la sută față de luna aprilie a. c.

Participanții la consfătuire au primit cu mult entuziasm această chemare, luîndu-și angajamente sporite. Brigadierul utemist Gheorghe Croitoru, spre exemplu, s-a angajat cu acest prilej ca împreună cu brigada sa să îndeplinească pînă la 23 August planul pe 1954. Alți responsabili de brigăzi utemiste printre care Cornel Cenușă, Toma Nyulasi, Constantin Sirop, Andrei Lucaci, Constantin Hornea și-au luat de asemenea angajamente mobilizatoare, a căror îndeplinire va aduce prețioase contribuții la sporirea producției de cărbune.

In sectorul tineretului

În luna care a trecut, colectivul sectorului III — sectorul tineretului — de la mina Jieț-Lonea și-a îndeplinit sarcinile de plan la extracția cărbunelui în proporție de 101,3 la sută.

Insufleții de acest succes tinerii mineri din sectorul III și au exprimat hotărîrea de a realiza în luna iunie noi

succese în muncă. Și rezultatele n-au întîrziat să se arate.

Brigada de tineri mineri condusă de tov. Petru Soss a reușit să-și întrecă sarcinile de plan, în primele 3 zile din luna iunie, cu peste 20 la sută.

Urmîndu-i exemplul, brigăzile conduse de minerii Ni-

colae Feletin și Ioan Gheorghel și-au depășit în același timp sarcinile de plan cu 12 și respectiv 7 la sută.

Asemenea succese au obținut și alte brigăzi de tineri mineri de la sectorul III al minei Jieț-Lonea.

IOAN VINTILA
corespondent

Brigăzi fruntașe

Brigăzile de mineri de la Cimpa care aplică metode de muncă sovietice, înregistrează noi succese în lupta pentru mai mult cărbune.

Minerii din brigada condusă de tov. Iordache Butnaru, folosind metodele sovietice Vorosin și Jandarova,

au extras pe luna trecută cu 48 la sută mai mult cărbune decît aveau planificat. De asemenea brigăzile de mineri conduse de tov. Pavel Varga și Petru Deak au realizat depășiri a sarcinilor de plan de 35-45 la sută.

Cu aceeași însuflețire mun-

cese și minerii din brigăzile conduse de tov. Gheorghe Păduraru, Gheorghe Marcu, Mircea Tirpescu, Avram Lupuleț și alții care și-au întrecut sarcinile de plan cu 20-30 la sută.

M. STOICA
corespondent

Realizările constructorilor

La complexul de construcții Livezeni muncitorii luptă pentru îndeplinirea sarcinilor care le stau în față.

În nuntea întrecerii socialiste se află lăcătușii Valeriu Răchici și Ioan Căucean care au reușit să-și întrecă productivitatea planificată pe

luna trecută cu 60 și respectiv 55 la sută.

Luînd la recondiționarea diferitelor scule după metoda Kuznețov, muncitorii Justin Trifa, Dumitru Niculescu și alții au realizat o depășire a sarcinilor de plan de 40-50 la sută pe luna mai.

Depășiri însemnate de plan au înregistrat și muncitorii constructorii Iosif Szabo, Nicolae Marosi, Iulian Ștefanovici și mulți alții care și-au întrecut productivitatea planificată cu 25-35 la sută.

IOAN DELU
corespondent

Minerii primesc locuințe noi

În fața blocurilor G și F din Uricani, se adunaseră numeroși muncitori și tehnicieni constructori. Fiecare dintre ei, aștepta clipa cînd va începe recepționarea acestor două noi blocuri construite pentru minerii de aici.

A început recepționarea. Comisia de recepție trece din apartament în apartament,

cercetează calitatea lucrărilor de zidărie, tencuielile, etc.

La sfîrșit, cele două blocuri cu 36 apartamente au fost recepționate și date în folosința minerilor.

Și pe alte șantiere din Valea Jiului muncitorii și tehnicienii constructori au pregătit numeroase noi blocuri de locuințe pentru ca ele să

fie recepționate și predate în folosință minerilor. Astfel, la Petrila, luni se va face recepționarea blocului B cu 60 apartamente, iar în zilele care vin se vor recepționa blocuri noi la Lupeni, Vulcan, Petroșani, Lonea, cu un total de peste 300 apartamente, care vor fi date familiilor de mineri în folosință.

Pentru îmbunătățirea activității gazetelor de perete

Consfătuiri cu birourile organizațiilor de bază, colectivele de redacție și corespondenții gazetelor de perete

Colectivele de redacție ale gazetelor de perete din Valea Jiului au primit cu satisfacție chemarea la întrecere pe regiune între gazetele de perete lansată de colectivele de redacție ale gazetelor de perete „Să construim Hunedoara” de la I.C.S. raionul Hunedoara și „Drum nou” din comuna Vințu de Jos, raionul Alba.

Pentru buna desfășurare a acestei întreceri, în ziua de 28 mai a.c. s-a format la Petroșani o comisie raională care va controla și sprijini în muncă colectivele de redacție ale gazetelor de perete din Valea Jiului pentru îmbunătățirea conținutului și aspectului grafic al gazetelor de perete.

Din inițiativa comisiei raionale de întrecere, la Petroșani, Lonea și Vulcan au avut loc consfătuiri cu membrii birourilor organizațiilor de bază, co-

lectivelor de redacție și corespondenții gazetelor de perete unde s-a discutat chemarea la întrecere și au fost luate angajamente de participare la întrecere. Zilele acestea se va organiza și la Lupeni o astfel de consfătuire.

La consfătuirile ce s-au organizat, birourilor organizațiilor de bază le-a fost trasată sarcina să ia măsuri pentru completarea colectivelor de redacție acolo unde acestea sînt descompletate, să sprijine mai mult și în mod concret colectivele de redacție la întocmirea planurilor de muncă, să folosească într-o măsură mai mare gazetele de perete pentru intensificarea agitației politice de masă în vederea mobilizării oamenilor muncii din Valea Jiului la lupta pentru realizarea planului de stat la toți indicii

O gazetă de perete dată uitării

Intrînd în localul Sfatului popular al comunei Bănița vezi pe peretele din dreapta a culuarului de la intrare o gazetă de perete. Apropindu-te de ea nu vezi însă decît un singur articol și acela scris cu 2 luni în urmă. Aceasta dovedește că colectivul de redacție al gazetei de perete nu-și trăiește viața.

În comuna Bănița sînt multe probleme de care trebuie să se ocupe gazeta de perete de la sfatul popular. Ea ar trebui să popularizeze pe țărani muncitorii fruntași la predarea cotelor către stat și în muncile agricole și să critice pe cei codași. Gazeta de perete trebuie de asemenea să

desfășoare o susținută muncă de lămurire în rîndul țărănilor muncitori pentru transformarea socialistă a agriculturii. Gazeta de perete de la sfatul popular nu face însă acest lucru deoarece însuși comitetul executiv, în frunte cu tov. președinte Ioan Bubelea, manifestă o atitudine împăciuitoare față de lipsuri și neglijează munca de lămurire în rîndul țărănilor muncitori.

Ce are de spus biroul organizației de bază din comuna Bănița în legătură cu situația în care se află gazeta de perete de la sfatul popular?

VASILE JITEA
corespondent

Vijelie-n sus pe Jii

de C. Ignătescu

În cadrul colecției „Ogoare noi” a apărut lucrarea „Vijelie-n sus pe Jii” de C. Ignătescu.

În paginile cărții autorul zugrăvește răzmerița pandurilor din partea muntoasă a Olteniei, dezlănțuită în anii 1815—1816. La refuzul lui Caragea Vodă, domnul Țării Românești, de a reinnoi scutirea de bir, țărani de pe Jii, în frunte cu haiducul Haiduc, pornesc la luptă bătînd spaima în boieri, arendași și în caimacani de la Craiova.

Cu ajutoare de la Pașa din Vidin, domnitorul înăbușe răzmerița, însă sămînța aruncată de răsculați acum, va încolți peste cinci ani cînd sub steagul de luptă ridicat de Tudor Vladimirescu, pandurii vor porni din nou împotriva asupritorilor.

Lucrarea lui C. Ignătescu va contribui la îmbogățirea cunoștințelor generale ale cititorilor, făcîndu-le cunoscute momente din lupta țărănilor împotriva exploatarei și asupririi moșierești.

NOTE DE DRUM DIN VALEA JIULUI

A FOST O VALE A. PLÎNGERII

ȘTEFAN ANDREI

Anul acesta se împlinesc abia zece ani de la 23 August 1944, și totuși ne-am obișnuit atît de mult cu marile șantiere, cu cartierele moderne muncitorești, cu tirgurile ce se prefac în orașe, încît nici nu le mai luăm în seamă.

Cînd am văzut pentru prima oară, în 1948 sau 1949 ridicîndu-se pe un cîmp pustiu pînă atunci, un cartier muncitoresc, sau pe un ogor pînă atunci sfîrtecat de zeci de haturi buruenite, primele tractoare românești trăgînd cite cinci brazde deodată, ne-am oprit din mers emoționați și am rămas pe gînduri.

Vedeam în fața noastră ceva ca o deșteptare tumultuoasă a naturii, ceva care semăna cu izbucnirea primăverii după topirea zăpezilor.

Pe urmă, lună de lună, an de an, am văzut peste tot ridicîndu-se fabrici noi, uzine, spitale, creșe, instituții de cultură. Am văzut cum lămpile de gaz și festilele din casele sărace au fost înlocuite cu becuri electrice, cum în calea apelor năbădăioase au fost ridicate diguri, cum ogoarele au început să fie muncite în colectiv... Și ne-am obișnuit cu măreția vremurilor noastre.

Dacă citești astăzi într-un ziar că s-au dat 300 de apartamente în folosință înainte de termen, nu te miri. Trei sute de apartamente înseamnă încă trei sute de familii care au

schimbat bordeiul și casele mizere în care au trăit, cu locuințe civilizate. Acest lucru îl știi. Nu-i nou. Așa s-a întîmplat și la Hunedoara, și la București, și la Orașul Stalin. Asemenea lucruri s-au petrecut și în orașul tău, și în țîrgul prietenului tău. Te-ai obișnuit cu aceste lucruri cum se obișnuiește cu literale omul care scrie.

Dar dacă pui față în față caietul de caligrafie din clasa întâia primară și o pagină scrisă azi, vei vedea dintr-odată două epoci ce măsoară prăpastia care le desparte. Și cu cît prăpastia va fi mai adîncă, cu atît emoția ta va fi mai mare, mai ascuțită.

Ceva asemănător mi s-a întîmplat și mie, aici, la Petroșani.

Revăd acest oraș după cincisprezece ani. Prima dată am venit cu trenul de Simeria, al cărui cap de linie se infundă pe undeva pe Valea Jiului. De data asta am venit dinspre Craiova, pe calea deschisă acum șase ani de eroicele brigăzi ale tineretului.

Un amănunt pitoresc și amăr care mi-a rămas în minte, de atunci, au fost momirlancele călări, coborîte de la munte. Se strecurau prin forfota

FOILETON

REȚETA

Zilele trecute mă aflam la secția culturală a sfatului popular raional.

— Tovarășe Rațiu — m-am adresat șefului secției — aș vrea să ne dai unele informații cu privire la desfășurarea etapei comunale a celui de al treilea concurs pe țară al căminelor culturale.

— Iacă, tocmai acum întocmesc un raport pentru comitetul executiv în legătură cu această problemă. În raport, critic însă și ziarul și pe dumneata care ești membru al comisiei raionale de concurs. Nu ne-ai ajutat... Ai scris numai articole critice și astea ne-au descurajat în muncă... Sau ce, crezi că noi n-avem realizări?

— Tocmai bine, tovarășe Rațiu, vă rog să-mi vorbiți mai întîi despre aceste realizări.

— Da. Noi avem doar și realizări. La concurs s-au înscris 6 cămine culturale. E drept, la concurs n-au participat decît trei. Păcat însă că nici aceste trei cămine culturale n-au respectat regulamentul pentru organizarea concursului și programul stabilit de comisia raională de concurs împreună cu secția culturală. Asta-i! Căminele culturale din Bărbăteni, Dilja și Coroiești, cele trei care au participat la etapa comună a concursului, au prezentat programe însă nu în fața comisiilor comunale de concurs. Ce să-i faci! Directorul căminului cultural de la Cîmpa, tov. Petruț Loghin, ne-a dus de nas timp de 3 luni de zile, spunînd că are un cor compus din 35 de persoane și alte formațiuni artistice cu care se va prezenta la concurs. Însă atunci cînd tovarășa Boț, din partea secției culturale, a mers pe teren în control, directorul căminului spunea: echipa n-are repetiție azi, ci „miine seară”. A doua zi, seara tov. Boț găsea căminul cultural încuiat. Ce să-i faci?... Alceva. Noi ne ocupăm în mod serios de instruirea directorilor căminelor culturale. Vineri, de pildă, am avut programată o ședință de instrucție cu directorii căminelor culturale. Dar nu s-au prezentat decît trei cu toate că toți fuseseră anunțați. Ce să mă fac, tovarășe? Vezi bine d-ta că eu aș vrea să fac și mai mult dar nimeni nu vrea să mă asculte! Și doar am vorbit de atîtea ori, la telefon, cu directorii căminelor culturale din raion... Directorii căminelor de la Iscroni, Cîmpa, Bă-

nița nu fac nimic. Mi-am zis: trebuie să-mi impun autoritatea, fără autoritate nu faci doi bani. De aceea, l-am și dat afară pe directorul de la Iscroni, tov. Mădăraș și pe cel de la Cîmpa și voi desființa căminul de acolo! Altfel nu merge!

Tov. Rațiu a tăcut. L-am privit compătimitor. Uite — mi-am zis eu — omul acesta a făcut multe, într-adevăr multe. Dar n-a fost ajutat îndeajuns. Și parcă tov. Rațiu mi-a ghicit gîndul.

— Ei, acum înțelegi, tovarășe, că eu trebuie să fiu ajutat? Poate c-o fi existînd, dar n-am găsit-o eu, rețeta cea mai potrivită pentru a face din căminele culturale din Valea Jiului ceea ce trebuie ele să fie. Cele trei echipe care pot intra în etapa raională de concurs, n-au nici o șansă să meargă mai departe. De fapt, nici nu îndeplinesc condițiile cerute de regulamentul concursului. Da! Treaba merge rău. Nu avem specialiști care să dirijeze corurile, să îndrume echipele... Nu sîntem ajutați, tovarășe!

— Bine, dar nu vă ajută tovarășii de la cabinetul metodic artistic?!

— Ne ajută pe cit pot și ei. Uite, de pildă, tovarășii de la cabinetul metodic s-au oferit să ajute căminul din Bărbăteni, dar directoarea de acolo n-a anunțat ziua în care are nevoie de ajutor. Așa că n-a mers nici un instructor.

...Am părăsit biroul șefului secției culturale a sfatului popular raional gîndindu-mă cum aș putea mai bine să-l ajut. Aflasem tot ceea ce mă interesa. Mă gîndeam că odată cu popularizarea „realizărilor” să indic tovarășului Rațiu și rețeta pe care o caută și pe care, se vede treaba, n-o găsește.

Cred însă că nu există decît o singură rețetă; una și bună! Tov. Iosif Rațiu să rupă cu munca birocratică și să se deplaseze mai des pe teren pentru a îndruma și controla munca căminelor culturale.

De asemenea, e necesar ca comitetul executiv al sfatului popular raional să acorde atenția cuvenită muncii culturale, analizînd periodic activitatea secției culturale, să ia măsuri pentru îmbunătățirea muncii culturale și să tragă la răspundere pe tov. Iosif Rațiu care a tolerat aceste lipsuri.

P. TOMESCU

cînd primele raze de soare abia începeau să argintescă piscurile Păringului, și se întorceau acasă pe cînd razele aceleiași soare, își lua rămas bun de la munți. Minerii plecau în pîlcuri nesfîrșite, negre, călcînd cu bocancii prin noroiul negru al ulițelor, tăcuți, încruntați, umbriți. Risul, cînd rideau, era un ris amar. De la lucru se întorceau tot în pîlcuri. Ceva mai cocîrjiți, tirșindu-și cu greu bocancii. De data asta nu mai rideau în nici un fel. N-aveau de ce. Femeile îi așteptau cu ligheanul de apă să se spele, copiii îi întrebau de piine.

Viața începea așa, de la 12 ani. La 12 ani nu erau primiți de cît la împinsul vagonetelor. Care era mai înalt, zicea că are 14 sau 15 ani și intra sub pămînt. Dădea norocul peste ei! La 18 ani erau mineri bătrîni, dacă între timp nu ieșeau la „pensie”, adică dacă nu erau concediați fiindcă nu mai puteau aduce nici un folos patronilor.

Cunoscusem atunci un miner. Slab, cu mîinile osoase, cu obrajii subțiați. Ochii, un tăis de lumină printre pleoapele ce le țineau aproape închise. Vorbea încet, abia mișcîndu-și buzele. Parcă vroia să-și economisească fiecare mișcare, atît era de ostenit.

— Zic domni că noi nu sîntem oameni! — spunea el. Sîntem o batjocură pentru ei! Atît sîntem!

Purtă același rînd de haine și acasă, și pe stradă. Era singurul din haine. Singurii lui bocanci. Cînd se rupe bocancii sau hainele, stringea toată casa curea și cumpăra altele. D-obicei de oca-

străzilor strîmte, cu desăgile puse cobur pe greabăul cailor. Veneau de la zeci de kilometri cu marfă: un caș cit pumnul, zece mere, un scul de lînă. Se opreau în piață, așteptau cumpărătorul într-o tăcere aspră, cu dirlogii calului petrecut pe după braț, apoi, după ce vindeau sărăcia de marfă, cumpărau cîteva cutii de chibrituri și un litru de gaz cu care se întorceau acasă, luînd-o iarăși în sus, pe drumul bolovănit ce șerpuia de-a lungul Jiului.

O altă imagine care mi-a rămas din Petroșaniul de altădată, era cenușii lui. Străzi cenușii, case cenușii, dealuri cenușii, toate cenușii ca o zi de toamnă într-un trist oraș.

Cîteva clădiri mai arătoase, în centru. Cîteva turle ascuțite de biserică, presărate pe ici colo. Cîteva vile elegante, neașteptat de elegante și albe, într-o vale ferită de fum și praf de cărbune, într-un colț frumos și verde, cu flori și copaci rari.

Incolo, ulițele Petroșaniului se întindeau mărginite de sute de căsuțe cenușii, mărunte, scorjite, îngheșuite între șosea și Jiu, între Jiu și munte. Căsuțe cu ferestre mici și cu uși joase, în care minerul era nevoit să intre cu capul plecat, umilit.

Despre viața chinuită a minerilor s-a scris mult. Bărbații plecau pe

Din viața organizațiilor de bază din raion

Cu sprijinul activului de partid

Înlăturarea rebuturilor constituie una din principalele căi de reducere a prețului de cost al producției — sarcină de mare însemnătate în lupta pentru ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc. Preocupându-se de această problemă, biroul organizației de bază de la Uzina de reparat utilaj minier din Petroșani a organizat studierea cauzelor care dau naștere la un procent mai ridicat de rebuturi în secțiile fitingărie și strungărie. În această acțiune, biroul organizației de bază s-a sprijinit pe activul său de partid, căruia i-a cerut să ana-

lizeze cauzele rebuturilor și să vină cu propuneri de înlăturare a lor. Pe baza propunerilor făcute de tovarășii din activ care au participat la studierea acestei probleme, biroul organizației de bază a recomandat conducerei întreprinderii o serie de măsuri. Printre altele, s-a recomandat ca tehnicienii să se îngrijească de asigurarea calității sculelor, să ia măsuri pentru ascuțirea cuțitelor de strung în condițiuni bune. De asemenea, organizația de bază a îndrumat conducerea administrativă și comitetul sindical de întreprindere să organizeze consfătuiri între fruntași ai întrecerii

socialiste cu multă experiență în muncă și tinerii muncitori. În cadrul cărora tinerii muncitori să poată învăța felul cum trebuie să lucreze pentru a înlătura rebuturile. S-au luat măsuri pentru înființarea unei vitrine în care să fie expuse rebuturile provocate din neglijență. În urma aplicării măsurilor recomandate de biroul organizației de bază cu sprijinul activului de partid, procentul de rebuturi la secțiile fitingărie și strungărie a fost redus față de ultimul trimestru al anului trecut cu 8 la sută.

D. CRISNIC

In vederea încheierii cu succes a anului școlar în învățămîntul de partid

În cursul lunii trecute, biroul organizației de bază de la depoul CFR Petroșani a analizat felul în care se desfășoară învățămîntul de partid, spre a putea lua măsuri în vederea încheierii cu succes a anului școlar. S-a constatat cu acest prilej că frecvența muncitorilor și tehnicienilor din depou membri și nemembri de partid e scăzută, în proporție de 45 la sută.

Frecvența scăzută la cursuri se datorește și unor lipsuri ale biroului organizației de bază.

În perioada care a urmat, biroul organizației de bază a controlat felul în care se pregătesc propagandiștii, criticînd cu asprime lipsa de răspundere față de calitatea lecțiilor și con-

vorbirilor. Cursanții care au lipsit de la învățămînt au fost criticați în adunările generale ale organizației de bază și la gazeta de perete. Munca desfășurată de biroul organizației de bază n-a rămas fără rezultat: calitatea lecțiilor, conținutul lor de idei s-a îmbunătățit, convorbirile au devenit interesante iar frecvența la cursuri a crescut simțitor.

„Se amîna...”

Muncitorii întreprinderii de sondaj și exploatare carbonifere Uricani muncesc cu rîvnă pentru descoperirea de noi și noi rezerve de cărbune în vederea dezvoltării minelor Văii Jiului. Mulți dintre ei, mai ales tinerii muncitori, nutresc dorința fierbinte de a deveni candidați de partid. De mai bine de 4 luni, tinărul muncitor Emilian Greabăn și secretarul organizației U.T.M. din întreprindere, Mihai Leonida, au înaintat biroului organizației de bază cereri spre a fi primiți în rîndul candidaților de partid.

Au trecut multe luni de cînd acești tineri au înaintat cererile și tot atîta timp de cînd ei așteaptă ca dosarele lor să fie analizate de adunarea generală a organizației de bază. Așteaptă, pentru că secretarul organizației de bază, tovarășul Ion Pirici, se conduce în munca de primire de candidați după „principii proprii”.

Principalul „principiu” al tov. Pirici e acela că nu adunarea generală a organizației de bază e în măsură să

hotărască primirea în partid, ci el, secretarul. Cum să îngăduie dînsul ca cererile înaintate de tinerii Greabăn și Leonida să fie puse în discuția adunării generale, cînd aceștia sînt năpăstuiți de „păcate”.

Iată numai cîteva exemple: aparatul de radio al întreprinderii s-a defectat în prezența tovarășilor Greabăn și Leonida. Altădată, tovarășul Pirici transpira lucrînd la pavoazarea întreprinderii. În astfel de momente grele, Greabăn și Leonida n-au fost alături de tov. Pirici. Nu numai acestor tineri ci și celorlalți tineri din întreprindere, tov. Pirici le aduce valuri de învinuire. Ba că unii rid prea cu zgomot ceea ce nu e frumos, ba că alții se plimbă cu fetele, ceea ce e „imoral”, etc., etc.

Și tov. Pirici, are acul lui pentru jocul acestor tineri. Chiar dacă sînt muncitori de frunte și dau dovadă de tărie în lupta pentru îndeplinirea sarcinilor de plan, chiar dacă dau dovadă că sînt hotărîți să lichideze cu lipsurile, tov. Pirici nu e de acord ca ei să

fie primiți în rîndul candidaților. De ce? Pentru că „apa trece, pietrele rămîn. Și greșelile lor, sînt ca pietrele...” Pe cererea tov. Greabăn de a fi primit în rîndurile candidaților, tov. Pirici a pus următoarea rezoluție: „Se amîna pînă după 23 august. Să vedem pînă atunci cum stă cu lipsurile”.

Pe cealaltă cerere, aceea a tinărului Leonida, tov. Pirici n-a pus pînă acum nici o rezoluție. Probabil, acest tinăr n-are atît de multe lipsuri și tov. Pirici așteaptă să se mai adune pentru a putea pune o rezoluție potrivit principiilor sale.

Se pune întrebarea: de unde și-a luat tov. Pirici dreptul de a respinge cererile de primire în rîndurile candidaților fără a le pune în discuția adunării și de unde aceste „principii” după care „respinge” sau „amîna” discutarea acestor cereri?

Secretarul organizației de bază de la I.S.E.C. Uricani trebuie să lichideze cu aceste „metode” personale care frînează munca de primire în partid. I. BARBU

E necesar să se deschidă un magazin și în cătunul Dobrești - Petrila

În cătunul Dobrești-Petrila locuiesc numeroși oameni ai muncii. Aici însă nu există nici un magazin. Pentru orice cumpărături ei trebuie să străbată 2 km. pînă la Lonea sau Petrila.

Conducerea O.C.L. Petroșani ar putea cu sprijinul sfatului popular al orașului Petrila să deschidă un magazin mixt și în cartierul Dobrești. Aceasta ar ușura mult aprovizionarea oamenilor muncii din acest cătun.

De asemenea, cooperativa „7 Noiembrie din Petrila, secția zarzavaturi, numai rare ori este aprovizionată cu cele necesare oamenilor muncii.

E. BERTOTI
corespondent

Știri sportive

Pe stadionul „Minerul” din Uricani a avut loc zilele trecute întîlnirea amicală de fotbal între echipele personalului administrativ al minei și cel al întreprinderii 704 construcții Uricani. Meciu a fost cîștigat de personalul administrativ al minei cu scorul de 3-2.

★

În cadrul întreprinderii 704 construcții din Uricani a început recent un concurs de șah pentru clasificare, la care participă un număr de 14 concurenți.

Pe primele 3 locuri s-au clasat tov. Grațian Leșnican, Iosif Ghebedy și Ion Păleneru.

C. RACOCEANU
corespondent

Spectacolele zilei

CINEMATOGRAFE: Al. Sahia, Petroșani: Brigada lui Ionuț; Muncitoresc Petroșani: Dușmanii; Lupeni: Pulbere argintie; Vulcan: Suspine pe stradă; Aninoasa: Poveste despre pescar; Petrila: Furtuna; Lonea: Emirul din Buhara; Construcătorul Petroșani: Danca.

zie. Cîteodată noi. Dar nu se bucurau de ele nici el, nici ai lui. Vecinii, cînd îl vedeau în haine noi, dădeau din cap cu milă și oftau. Copiii lui, o întrebau pe mama:

— Mamă, nici azi nu mîncăm?

— N-ai văzut că și-a luat tata haine noi? — zicea mama cu asprime, ascunzîndu-și în tainița inimii durerea.

Copiii ieșeau în uliță și se întîlneau cu alți copii.

— Mă, tata și-a cumpărat haine noi!

Iar ceilalți copii ziceau:

— Știm! Haideți pe la noi că are mama oleacă de pită!

Omul acesta despre care vorbesc este minerul Husti Ștefan. În timpul grevelor din 1929 a fost tăiat cu baioneta și împușcat de jandarmi fiindcă ieșise cu greviștii cerînd 8 ore de lucru, contract colectiv și haine de protecție.

Trăiește și azi. Lucrează la mina din Uricani. Iar feciorii lui sînt studenți la Institutul de Mine „Gheorghe Gheorghiu-Dej” din Petroșani. Cel mare, Husti Ștefan, în 1945 a intrat în grupurile tinerilor voluntari care au replantat pădurile jefuite de exploatarea capitaliste. A lucrat după aceea la refacerea clădirilor minei din Lupeni. Pe urmă, cînd minele au intrat în producție, a lucrat la alegerea cărbunelui, în laborator, apoi a devenit vagonetar, ajutor de minier și minier. În 1948 partidul l-a trimis la școala pregătitoare de doi ani de la Cluj. Cînd s-a întors, a intrat în Institutul de mine. Azi este student în anul trei.

Celălalt fecior, Husti Iosif, la 15 ani era lăcătuș calificat. Lucra cu atîta sîrguință și atît de bine, încît conducerea minei se opunea să fie scos din producție. Organizația de bază însă a dezbătut cazul lui și l-a trimis la Institut. E tinăr. Abia în anul întîi. Dar îndrumătorii lui, prevăd în el un bun inginer al vremurilor noastre.

Institutul de mine din Petroșani, din acest oraș pe vremuri al muncii celei mai oropsite din fosta vale a plîngerii, numără azi peste 800 de studenți, mineri, mecanici, fii și fiice de mineri și de țărani muncitori. Dominînd împrejurimile, de pe înălțimea dealurilor, din mijlocul unei pădurici de brad și pin, se ridică asemenea unui monument fără precedent în istoria acestor locuri, ca o adevărată cetate a culturii. Și de la înălțimea lui, privește orașul, noile cartiere, cluburile, cinematografele, corfoța sărbătorească a străzilor în fiecare zi.

Dar cîte amănunte nu-ți arată prefacerile din acești ultimi ani! Iată, circulația. Camioane, autobuze, motocicletă, biciclete. Unele se duc spre mine, altele se întorc. Altele se îndreaptă către terenul sportiv. Azi e un meci de fotbal între echipa minerilor din Valea Jiului și echipa studenților de la Cluj. Pe terenul sportiv de la marginea orașului, amenajat într-o poiană minunată, împrejmuit din toate părțile de privescerea munților, pătrund mii de muncitori. Tribunele se umplu. Mii de spectatori! Iată și tribuna rezervată fruntașilor. Kopel... Geza, minerul care

lucrează în contul anului 1958, Haiduliu, care lucrează în contul anului 1957, prietenul și elevul său, Mihai Ștefan, care nu-i lasă pasul la întrecere... Pe piepturi — medalii și decorații. Haine curate, chipuri vesele. Oamenii liberi, fericiți în mina lor, fericiți în casele lor, în orașele lor. Deputați ai Marii Adunări Naționale sau ai sfaturilor populare, directori de întreprinderi sau fruntași ai întrecerii socialiste, conducători de mase sau oameni ai culturii s-au adunat să susțină cu entuziasm pe sportivii ieșiți dinire ei. Meciu, mulțimea, decorațiile, nu sînt decît mici amănunte ale vieții de fiecare zi. Sînt și altele, ce-ți apar la fiecare pas, cînd, după atîția ani, străbați Valea Jiului.

Iată un altul. Ducîndu-mă spre Petrila, dincolo de podul care trece peste Jiu, mă trag din drum ca să las cîteva camioane să treacă. Și stînd așa, numai că aud în spatele meu o voce de copil zicînd:

— Două paralele tăiate de o secantă... Să se aple unghiurile!...

Mă întorc uimit. O fetiță și un băiat. De vreo 12 ani. Băiatul — coșofat pe gard, cu părul fluturîndu-i pe la temple; fetița — pe banca de lîngă porțiță, legîndu-și picioarele care nu ajung pînă jos. Au amîndoi cravata roșie de pionieri.

Fetița stă și se gîndește o clipă, cu fruntea ușor încrețită, apoi fața i se luminează și strigă:

— Știu! Întrebă-mă altceva mai greu.

Se pregătesc pentru examen. Două paralele tăiate de o secantă... Dacă

s-ar întoarce deceniul, ce ar vorbi acești copii? Nu e greu de ghicit. Băiatul ar zice:

— „Tata și-a cumpărat haină nouă!”

Iar fetița i-ar răspunde, ocolindu-i privirea umilită.

— Hai la noi că are mama oleacă de pită!

Băiatul ar urma-o în tăcere și s-ar gîndi la ce i-a spus tatăl lui cu o seară mai înainte: „De săptămîna ailaltă, vii și tu la lucru, copile. Am dat un bacșiș obăruului și te primește la lucru, măcar că n-ai decît doisprezece ani!...”

Două paralele tăiate de o secantă...

Și gîndul copiilor zboară înainte, pe firul surisului, străpungînd viitorul. Într-o zi vor intra și ei în mină. Dar nu acum. Peste zece ani. Pînă atunci vor învăța carte. Vor fi fruntași. Vor termina liceul, și... într-o altă zi, da!, într-o altă zi, vor urca serpentina ce trece prin pădurea de brad.

Iar într-altă zi — și nici aceea nu este prea îndepărtată pentru copiii minerilor din Valea Jiului — la sfîrșitul celor patru ani de studenție, acești doi copii, băiatul agățat de gard și fetița care dă din picioare vorbind despre paralelele tăiate de o secantă, vor dansa în sala cea mare a Institutului, valsul studenților. Imbrăcați ca și studenții de azi, în haine frumoase, fără grija zilei de miine, vor valsa strînși unul lîngă celălalt, fericiți, cu zîmbet pe buze și în ochi.

Pentru ei, valea plîngerii a fost odată. Pentru ei, Valea Jiului, este acum valea minunată în care s-au născut, au trăit, valea bucuriei.

Conferința de la Geneva

GENEVA (Agerpres). — În cadrul conferinței de la Geneva a miniștrilor afacerilor externe, la 4 iunie a avut loc o ședință restrânsă a celor nouă delegații, sub președinția lui V. M. Molotov, ministrul de externe al Uniunii Sovietice. În cadrul acestei ședințe s-a continuat examinarea problemei restabilirii păcii în Indochina.

Următoarea ședință consacrată acestei probleme va avea loc la 8 iunie.

★

GENEVA (Agerpres). — La 4 iunie a avut loc la Geneva cea de a treia ședință a comisiei militare însărcinate cu examinarea problemelor încetării focului și a regrupării forțelor în Indochina.

Lucrările Congresului al XIII-lea al Partidului Comunist Francez

PARIS (Agerpres). — TASS
În ședința din după amiaza zilei de 3 iunie a Congresului al 13-lea al Partidului Comunist Francez, care s-a desfășurat sub președinția lui Marcel Cachin, au început dezbaterile pe marginea raportului lui Jacques Duclos.

Congresul a aprobat apoi în unanimitate o rezoluție de protest împotriva refuzului guvernului Laniel de

a acorda viza de intrare în Franța reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești frățești din țările de democrație populară și din alte țări, precum și împotriva interzicerii intrării în Franța a reprezentanților Partidului Comunist Italian, invitați la congres. Congresul a hotărât să trimită la ministerul afacerilor externe o delegație specială care să protesteze împotriva acestei hotărâri.

Inlocuirea generalului Navarre de la conducerea trupelor expediționare franceze din Indochina

PARIS (Agerpres). — În urma înfringerilor suferite de trupele expediționare franceze din Indochina, guvernul Laniel a hotărât să-l înlocuiască pe generalul Navarre — coautorul planului strategic franco-francez privind Indochina — cu generalul Paul Ely. S-a hotărât de asemenea ca funcția de comisar general al Franței în Indochina, deținută

pină acum câteva zile de Maurice Dejean, să fie încredințată tot generalului Ely.

După căderea fortăreței Dien Bien Fu, Ely a condus misiunea specială a generalilor francezi în Indochina, recomandând ca soluție „salvatoare” pentru remedierea situației catastrofale de pe frontul din Vietnam, participarea forțelor S.U.A. la război.

Dulles amenință din nou pe aliații S.U.A.

WASHINGTON (Agerpres). — După cum anunță agenția France Presse, la 4 iunie, secretarul Departamentului de stat, Dulles, a făcut o declarație în fața comisiei senatoriale pentru afacerile externe. Referindu-se la atitudinea țărilor europene față de proiectele americane de constituire a „comunității defensive europene”,

Dulles a subliniat că faptul că Franța și Italia n-au ratificat încă tratatul acestei „comunități” constituie un „factor negativ”. Secretarul de stat a declarat că faptul că unii dintre aliații S.U.A. n-au ratificat acest pact va atrage după sine o revizuire profundă a politicii americane față de anumiți aliați ai Statelor Unite.

Se întărește solidaritatea internațională a tineretului

Solidaritatea internațională, care în prezent ia forme tot mai active, este una din cele mai importante

realizări ale mișcării de tineret. Ea înfrunghiază înțelegerea profundă a ideii de unitate în lupta dusă de tinăra generație din toate țările lumii.

Steagul solidarității internaționale a tineretului din lumea întreagă este purtat înainte de Federația Mondială a Tineretului Democrat (F.M.T.D.), grupând în rândurile sale milioane de tineri și tinere care năzuiesc spre prietenie și pace.

Tineretul progresist din toate țările, în ciuda deosebirilor politice, religioase și rasiale, și-a declarat în auzul tuturor solidaritatea, unitatea de interese. Intre tineri iau naștere legături de tip nou bazate pe respect reciproc și prietenie profundă.

Anii de după război au fost marcați în Țara Socialismului victorios, în țările de democrație populară printr-o activitate clocotitoare. Tineretul acestor țări își făurește o viață tot mai fericită, sprijină lupta popoarelor și a tineretului din toate țările pentru o viață mai bună, pentru independența națională, pentru pace.

Pentru tinerii și tinerele din țările capitaliste și coloniale acești ani au fost grei, plini de umilințe și lipsuri. În același timp însă acești ani le-a îmbogățit experiența, au deschis ochii milioanei de tineri și tinere făcându-i să înțeleagă adevărul. Se întărește unitatea milioanei de tineri în lupta împotriva trădării, săvârșită de către clasele guvernante din țările lor, împotriva imperialiștilor americani — asupritori ai popoarelor și provocatori de războaie. Tineretul din Eu-

de BRUNO BERNINI
Președintele Federației Mondiale
a Tineretului Democrat

ropa și Asia, Africa și America Latină se ridică la luptă împotriva oricăror uneltiri și violențe.

Activitatea în vederea întăririi solidarității tineretului continuă. Ea se întărește în noi lupte. În amploare campania împotriva războiului din Vietnam, iar tinerii și tinerele din America Latină sprijină fierbinte poporul și tineretul din Guatemala care își apără independența. Tineretul din toate țările protestează cu hotărâre împotriva uneltirilor imperialiștilor în Guyana engleză, împotriva represiviilor polițienești contra tinerilor patrioți din Germania occidentală, Iran și alte țări.

Mișcarea tineretului ia forme tot mai curajoase; cu o încredere tot mai mare în viitor se angajează tineretul în luptă biruind toate obstacolele și reperând victorii tot mai strălucite. Acest lucru este ilustrat de creșterea organizațiilor democratice de tineret nu numai în țările europene, ci și în Asia și America Latină.

În prezent această mișcare trebuie extinsă și întărită și mai mult. Aceasta este sarcina arzătoare a organizațiilor de tineret din toate țările. Federația Mondială a Tineretului Democrat va lupta ca și până acum fără a-și precupeți forțele, pentru îndeplinirea cu succes a acestei sarcini. Ea va contribui la stabilirea de noi legături frățești între tineretul din toate țările, la întărirea solidarității internaționale.

Împreună cu toate popoarele, tineretul va lupta și mai activ pentru victoria idealurilor comune ale libertății, independenței și păcii, pentru o viață fericită. (Agerpres).

Cronica evenimentelor internaționale

Uneltiri agresive ale S.U.A. împotriva Guatemalei

Guatemala este un mic stat în America Latină. În 1944, forțele democratice din această țară au răsturnat pe dictatorul Ubico, care în timp de mai mulți ani a vîndut țara imperialismului străin, a vîndut independența țării Statelor Unite ale Americii.

Venirea la putere a președintelui Juan José Arévalo, a creat posibilitatea schimbării situației politice, restabilindu-se o serie de libertăți democratice. Acestea au constituit baza transformărilor democratice continue. Ele însă n-au fost realizate întrucît guvernul lui Arévalo a lăsat absolut intacte condițiile economice. Reacțiunea internă, cu sprijinul direct al monopolurilor nord-americane, a organizat nenumărate acte răuvoitoare împotriva guvernului. Într-un timp relativ scurt, au fost descoperite 30 de comploturi și răscoale armate.

Alegerile prezidențiale din 1950 au adus cu o majoritate de voturi la putere pe Jacobo Arbenz. Acesta își câștigase popularitatea prin lupta dusă împotriva reacțiunii interne și externe.

Guvernul lui Arbenz a continuat politica de îmbunătățire a situației materiale a maselor populare. În 1952 a intrat în vigoare legea cu privire la reforma agrară — una din cele mai importante evenimente din viața țării. Această reformă a ridicat furia oligarhiei feudalo-moșierești interne și a monopolurilor nord-americane și în special United Fruit Company, care deține o mare suprafață din pămîntul Guatemalei. Ele încercau pe toate căile să arate țărănimii, din care 80 la sută era lipsită de pămînt, că reforma agrară, chipurile, le-ar dăuna, că monopolurile americane ar aduce Guatemalei „înflorire economică” și „civilizație”. Aceste vorbe n-au reușit să convingă masele populare din Guatemala, care au văzut limpede în ce constă „înflorirea economică” și „civilizația” adusă de nord-americani. Provocările organizate de imperialismul nord-american au continuat sub diferite forme. Astfel în ajunul discutării de către Adunarea Națională a Guatemalei a proiectului de lege cu privire la reforma agrară, reacțiunea internă a pus mine la două din cele mai mari centrale electrice ale țării contînd că aceasta va provoca un război civil ceea ce ar fi netezit calea unui amestec străin fățiș. Complotul însă a fost descoperit la timp și lichidat. Parlamentul a aprobat legea cu privire la reforma agrară. Reforma agrară va contribui la lichidarea rămașitelor feudale, la trezirea țărănimii la o viață activă. În țară a și apărut o mișcare țărănească organizată îndreptată spre pace, libertate și îmbunătățirea condițiilor de viață ale țărănimii.

Compania United Fruit a cunoscut o înflorire mare în Guatemala pe vremea guvernării lui Ubico. Este suficient de arătat că într-un singur an ea pompează un profit de 100.000.000 dolari, sumă ce depășește cu mult bugetul întregii țări. În același timp, cei peste 30.000 de oameni care lucrează pe plantațiile companiei duc o viață plină de mizerie. Iată ce scria Oscar Edmundo Palma în legătură cu aceasta: „Sub soarele dogoritor sau sub ploaia torențială, cufundați pînă la genunchi în noroi rău mirositor, înconjurați de miliarde de țînțari, muncesc țărani din patria mea, îmbogățindu-i pe monopoliiștii americani”.

Au apărut în volum cuvîntările rostite de V. M. Molotov la conferința de la Berlin

MOSCOVA (Agerpres). — TASS transmite:

Editura de stat pentru literatură politică a publicat într-un volum „Cuvîntările rostite de V. M. Molo-

tov la conferința de la Berlin a miniștrilor afacerilor externe ai U.R.S.S., Franței, Angliei și S.U.A.” (25 ianuarie — 18 februarie 1954).

În ultima vreme, cercurile agresive din S.U.A., intensifică sub diferite forme provocările împotriva micului stat Guatemala sub pretextul că acesta este „stat comunist”. „primejdios” pentru securitatea statelor vecine. Adevărul este că monopolurile imperialiste din Statele Unite ale Americii nu pot uita „crima” pe care poporul guatemalez a făcut-o acum 10 ani, răsturnînd de la putere pe agenții lor, alegîndu-și un guvern democrat care luptă în fruntea poporului pentru pace și libertate.

După cum s-a mai anunțat, ministrul de externe al Guatemalei, luînd cuvîntul la conferința panamericană care a avut loc la Caracas (Venezuela) a arătat că monopolurile Statelor Unite ale Americii, sub pretextul luptei împotriva „comunismului” vor să răstoarne guvernul democrat al Guatemalei. Și pentru atingerea acestui scop ele au și întreprins unele acțiuni. Statele Unite ale Americii au încheiat un așa zis acord de asistență mutuală cu statele vecine Guatemalei — care, chipurile, amenință securitatea — Honduras și Nicaragua. S.U.A. au trimis în aceste țări mari cantități de armament, precum și ofițeri și soldați americani pentru instruirea armatei locale.

Semnalul agresiunii l-a dat Somoza — guvernatorul din Nicaragua, care după cum se știe a rupt relațiile cu Guatemala. Imperialiștii nord-americani folosesc în aceleași scopuri și statul Honduras. Cînd în Honduras a izbucnit o grevă a muncitorilor de pe plantațiile de banani, imperialiștii au mers pînă acolo să spună că greva a fost pusă la cale de doi consuli guatemalezi. Ca urmare, cei doi consuli au fost expulzați din Honduras. Un ziar american s-a și grăbit să anunțe că „războiul între Honduras și Guatemala este iminent”.

Imperialiștii nord-americani au folosit ca pretext de agresiune și faptul că în Guatemala a sosit un transport de arme. Ministrul de Externe al Guatemalei — Toriello, a arătat într-o declarație a sa că este firesc ca Guatemala, stat suveran și iubitor de pace, împotriva căruia se exercită de mai multe luni de zile tot felul de presiuni, împotriva căruia se pun la cale din afară comploturi, să ia unele măsuri elementare de apărare a libertății și securității sale. Aceste arme nu sînt destinate nici unui fel de scopuri agresive. Guatemala nu constituie nici un fel de pericol pentru statele vecine. Dealtfel ea a propus Hondurasului încheierea unui pact de neagresiune.

Chiar și numai aceste fapte dovedesc din partea cui vine agresiunea. Privind harta continentului american oricine poate să-și dea seama că micul stat Guatemala nu poate prezenta în nici un caz pericol de agresiune pentru nici un stat din America Centrală, și cu atît mai puțin pentru Statele Unite ale Americii.

„Guatemala — a declarat de curînd Jacobo Arbenz — este interesată în îmbunătățirea relațiilor cu Statele Unite pe baza înțelegerii și respectului reciproc care trebuie să existe în relațiile între state suverane. Se știe că anumite cercuri influente americane urmăresc să silească unele țări din America Centrală să întreprindă acțiuni de agresiune împotriva Guatemalei”.

Guatemala duce, în concordanță cu interesele asigurării bunei înțelegeri între popoare, o politică cu adevărat pașnică și nu admite nici un amestec în treburile ei interne.

A. CERBU